

Netanyahu blijft onverminderd Palestijnse rechten ontkennen (15.6.09)

Volgens Vrede vzw is de toespraak van de Israëlische premier Netanyahu geen stap vooruit maar gaat het eerder om een poging de verzuurde relaties met de VS en de EU weer vlot te trekken aan de vooravond van enkele belangrijke bijeenkomsten. Netanyahu weet best dat wat hij voorstelt regelrecht ingaat tegen zowel de Palestijnse onderhandelingspositie als tegen het internationaal recht. Aldus het persbericht van de vredesorganisatie, dat wij integraal publiceren.

1. In zake Jeruzalem wil hij dat de Palestijnen verzaken aan hun recht op een eigen hoofdstad in Oost-Jeruzalem en dat het Westen de kolonisatiepolitiek in en rond Jeruzalem formeel erkent. In 1980 stemde de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties unaniem – een regelmatig herbevestigde - Resolutie 478 kort nadat Israël via een ‘Basiswet’ de aanhechting van Oost-Jeruzalem bij het westelijke deel tot ondeelbare hoofdstad uitriep. De VN-Resolutie zegt onomwonden dat deze Jeruzalem-wet van ‘nul en generlei’ waarde is en een inbreuk betekent op het internationaal recht. Dat is ook nog altijd de formele positie van de EU.
 2. Het probleem van de 4,5 miljoen Palestijnse vluchtelingen, grotendeels afkomstig van het grondgebied waar nu Israël ligt, moet buiten Israël opgelost worden, aldus Netanyahu. In 1949 stemde de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties resolutie 194 dat het recht op terugkeer declameerde. Israël heeft dit van meet af aan wettelijk en militair onmogelijk gemaakt. Voor de Palestijnen is dit recht op terugkeer een belangrijke voorwaarde om tot algemene vrede te komen.
 3. Voor Netanyahu herhaalt in zijn toespraak de zionistische stelling dat de Palestijnse gebieden behoren tot ‘Eretz Israël’ en dat de geschiedenis er voor gezorgd heeft dat er nu heel wat Palestijnen in dit gebied wonen. In feite bevestigt de Israëlische Premier de beleidslijn van opeenvolgende Israëlische regeringen die systematisch blijven spreken over ‘betwiste’ gebieden ipv de internationaal rechterlijk correcte definiëring van ‘bezette’ gebieden. Op grond daarvan legitimeert Israël de kolonisatie van het Palestijns gebied. Volgens het internationaal recht zijn alle Joodse nederzettingen achter de groene lijn, illegaal.
 4. Netanyahu spreekt over een ‘gedemilitariseerde Palestijnse staat’, maar laat in het midden waar de grenzen van die staat (en dus die van Israël) moeten lopen. Dat moet het voorwerp worden van onderhandelingen. Tot zolang zullen er geen nieuwe nederzettingen bijgebouwd worden. In zijn toespraak zegt hij niets over de bouwactiviteiten in de bestaande nederzettingen, maar uit andere en vroegere verklaringen weten we dat hij blijft vasthouden aan de zogenaamde ‘natuurlijke groei’, dat er tijdens het Oslo-proces voor gezorgd heeft dat het aantal kolonisten is verdubbeld. Netanyahu claimt ook het monopolie op het geweld. Palestijnen beschikken blijkbaar niet over het recht op verdediging. Een soevereine staat impliceert de controle over de buitengrenzen en een eigen luchtruim, zoniet dreigt deze staat een openluchtgevangenis te worden zoals dat nu al in Gaza het geval is. Ware soevereiniteit betekent dat de Palestijnen zelf over al deze zaken beslissingen moeten kunnen nemen.
 5. Netanyahu’s toespraak is ook een slag in het gezicht van de Palestijnse inwoners van de staat Israël. Het gaat om 20 procent van de Israëlische bevolking. De extreemrechtse minister van Buitenlandse Zaken, Avigdor Lieberman, heeft al een paar keer laten verstaan dat hun staatsburgerschap niet wegneemt dat ze trouw moeten zweren aan het joods karakter van de Israëlische staat. Hij is ook voorstander van de zogenaamde ‘transfer’ van deze inwoners buiten Israëlisch gebied.
- Netanyahu’s toespraak is een mooi verpakte poging om de Europese Unie en de VS te charmeren. Vandaag is minister van Buitenlandse Zaken, Avigdor Lieberman op bezoek bij de NAVO en vervolgens heeft hij een ontmoeting in het kader van de EU-Israël Associatieraad. Die sprak zich –

ondanks de Israëlsche kolonisatiepolitiek - een jaar geleden uit voor een opwaardering van de relaties. Sinds de oorlog in Gaza is deze opwaardering evenwel opgeschort. Lieberman hoopt de EU te overtuigen om die opschorting ongedaan te maken.

De eerste Europese en Amerikaanse reacties lijken er op te wijzen dat Netanyahu minstens gedeeltelijk in zijn opzet is geslaagd. De Tsjechische EU-voorzitter spreekt van een stap in de goede richtingen ook president Obama spreekt van een belangrijke stap vooruit.

Vrede vzw stelt dat er absoluut geen sprake is van een stap vooruit. Wel is er sprake van een bevestiging van de Israëlsche kolonisatiepolitiek en een verdere ontkenning van de meest elementaire Palestijnse rechten. Op elk van de punten (kolonies, Jeruzalem, het statuut van een Palestijnse staat, vluchtelingen en de rechten van de Palestijnse inwoners van Israël) heeft Netanyahu met zijn verklaring de harde eenzijdig positie tegen het internationaal recht in, grondig onderstreept en meteen ook gekozen voor de verdere blokkering van elke vredesregeling met de Palestijnen. Op basis van die Israëlsche voorwaarden is vrede onmogelijk. Vrede vzw roept België en de EU op om niet in de val trappen en de Israëlsche regering onder druk te zetten om onderhandelingen aan te vatten die wel op het internationaal recht zijn gestoeld. Europa heeft als belangrijke handelspartner een stevige stok achter de deur. Een opschorting van het Associatieakkoord in zijn geheel zou meer dan een symbolisch drukingsmiddel zijn.

.